

Pregó de la Festa Major 2003

Josep Coll i Carbó

Benvolguts convilatans,

Comença a ser una tradició que durant aquest sopar de germanor tan agradable surti algun espavilat entestat a xafar el bon moment fent un discurs al qual anomenem Pregó. Bé, doncs aquest any no podia ser diferent i m'ha tocat a mi de fer-vos la guitza. Miraré, però, de ser breu i de no ferir cap sensibilitat, com diuen a la tele. Si no aconseguixo ni l'un ni l'altre, us demano per endavant tota la vostra indulgència, que sé que és molta.

Us diré també que naturalment penso amenitzar-vos la vetllada parlant del meu tema preferit: la UNIÓ EUROPEA i l'ampliació a 25 estats membres que ens han portat les fronteres d'Europa fins a Rússia i els Balcans... però avui el més important passa a Torroella i per això només parlaré de la Festa Major... podeu respirar tranquils.

Amics, el primer que he de fer és agrair la confiança que l'alcalde, i no obstant amic, Carles Negre m'ha donat en demanarme de fer el pregó de la Festa Major 2004. És un gest amable cap a la meva persona i només al final podreu jutjar si també ho és cap a les vostres. Carles, espero que no te n'hagis de penedir! Ara, però, et vull donar les gràcies per les teves agradables paraules de presentació.

He d'agrir també la vostra presència i la vostra atenció, que són essencials per a la feina que anem a fer plegats... què seria del pregoner sense algú que l'escoltés! I ja us avanço que avui quedarà palès que són molt més importants els que escolten

que el que s'està dient que, com és ben sabut, no té altra pretensió que convidar i incitar a participar en la Festa Major a fi que sigui, un any més, una demostració col·lectiva de germanor animada dels ciutadans de Torroella. La meva salutació també als que de fora de Torroella ens acompanyen en aquest sopar.

M'agradarà parlar-vos ordenadament i us anuncio que tractaré 2 temes: voldria parlar primer dels efectes benèfics de la Festa Major i després us llegiré els 11 manaments personals sobre com gaudir-ne plenament.

Passem al primer tema: Torroella torna a estar de Festa Major i això es palpa a cada cantonada. Com cada any, a cada casa s'està preparant la gent per a gaudir d'uns dies màgics on ens trobarem tots, sigui a la plaça o al ball o a les parades o bé a missa. Bé, sempre n'hi ha alguns que aprofitant la setmaneta de festa se n'aniran a rodar món i els podríem trobar més a les platges de Cuba o a les ciutats del Marroc o a Praga que a l'ofici de les 11. Però fins i tot per a aquests, la Festa representa una mena d'alliberament que ens agermana amb els que ens quedem a la vila a fer els honors al nostre sant patró. Per cert, que sant Genís ha ben trobat a Torroella el lloc per fer-se estimar. Pensem que el nostre és un sant discret; de fet, segons el santoral, només té dret al matí del dia 25 perquè la tarda ja sabeu que està dedicada a un altre il·lustre i noble fill de l'església: sant Lluís rei de França. Vull dir amb això que, sense ànim d'ofendre ni de treure cap mèrit al nostre sant patró, que en té molts com tots sabem pertinentment, doncs no és precisament un dels que més es prodiguen ara mateix; no és un d'aquests el nom del qual sona molt i que les mares que surten a les revistes del cor solen posar als seus fills. No fa la competència a noms com Bertín, Ivan o Osvaldo... No, el nostre és un sant casolà, molt de Torroella, com Narcís ho és de la ciutat de Girona o Reparada per als de Begur, i això el fa encara més entranyable perquè sembla que

sigui quasi només nostre. És evident que aquesta sensació d'apropament que dóna estar sota l'advocació d'un sant tan nostrat no la tindríem si la nostra vila estigués emparada per sants tan populars com Josep o Maria o Joan. Sant Genís és, en aquest sentit, com un torroellenc més. El nostre sant, el de casa nostra.

Bé, petit o gran, el cas és que sant Genís fa en nosaltres els torroellencs un petit miracle cada any, com és el de congregar-nos per celebrar junts la Festa Major. Això sol ja li val el nostre etern reconeixement. És clar que no té el monopoli en aquesta escomesa: santa Caterina, sant Andreu, santa Anna i santa Maria del Mar, patrona dels masos, també hi contribueixen cada un en el seu dia. Però bàsicament la capacitat de mobilització de sant Genís no li treu ningú i ningú li discutirà el lloc d'honor a l'hora de congregar-nos a la Festa. És per a aquesta ocasió que molts dels que habitualment som lluny del poble retornem a casa com si es tractés d'un gest ritual de purificació i de retrobament amb les essències que ens han de donar alè i delit per a la resta de l'any.

Amb aquestes credencials i condicions ja veieu que el nexa dels torroellencs amb la seva Festa Major és una cosa que ha de durar. Ve de lluny i n'hi ha per estona. No és un costum que estigui en crisi, ans el contrari. Les ganes que té la gent de celebrar la Festa són fortes i no hi ha oferta turística de la costa, ni fòrum, ni festivals de música en palaus galdosos, ni festes de barri que li puguin fer la competència. La prova la teniu aquí, avui, on som tots plegats tan nombrosos. La Festa és un ritual al qual estem molt enganxats. És un punt de referència important en el calendari personal de cada torroellenc. "Ens veurem per la Festa", se sent sovint... Molts només ens veiem per Sant Genís. És una manera de comptar el pas del temps. En aquest sentit podríem dir que és sostenible, durable, perquè cobreix una necessitat dels que formem part d'aquesta vila.

Jo mateix, com molts altres torroellencs que per raons de feina sovint som fora de la vila, sento un mal estar i un enyorament especial si un any no puc participar a la Festa. No m'agrada, en aquestes dates, trobar-me fora de Torroella i quan no ho he pogut evitar, allí on he estat, per maco i interessant que sigui, no he deixat de pensar en les sardanes a plaça, en retrobar la família i els amics i en les ganes de participar en els actes de la Festa Major. Segur que us ha passat alguna vegada d'estar en un lloc, però tenir la convicció que caldria estar en un altre. És com si faltés a un compromís que unilateralment he adquirit amb tots vosaltres, els meus convilatans. Per això em sento tan satisfet i orgullós enguany de poder-vos adreçar aquestes paraules i compartir aquests moments amb tots vosaltres. Estic segur que molts dels que esteu aquesta nit aquí sentiu també la sensació que per Sant Genís s'ha de ser a Torroella.

I, amics, passo ara al que al començament he anomenat els meus Manaments; bé, en realitat són els meus consells particulars. Com quasi tot el que he dit fins ara, no us els prengueu massa seriosament... però recordeu que darrera la broma hi ha sempre una punteta de veritat. Heus aquí, doncs, els 11 manaments de la Festa Major de Torroella segons el meu particular punt de vista.

El primer diu: torroellenc, no faltis a la Festa Major!, recorda que en tot l'any no hi ha res de millor. No en tinguis cap dubte; només hi ha una cosa que pot superar la Festa Major del 2004... és la del 2005!

El segon prescriu: enamora i enamora't durant la Festa. És el millor moment perquè la teva felicitat sigui plena i duradora... i la millor garantia que a Torroella no li faltin criatures.

El tercer: per Sant Genís un vestit estrenaràs i a l'ofici el lluiràs.

Canta els goigs amb convicció i, dels pecats de tot l'any, en rebràs el perdó amb permís del Sr. Rector.

El quart: no deixis de ballar les sardanes del matí a plaça. Faràs exercici (riu-te'n de les *vaquillas!*) i agafaràs gana per al rostit i els canelons.

El cinquè: als gegants, respectuosament saludaràs. Ells fa anys que la ballen i aquest any tenen convidats!... per primera vegada han vingut els de l'Estartit!, que siguin benvinguts!

El sisè: parlant de convidats, no en tinguis a taula el dia de St. Genís... o et perdràs el concert de la tarda i arribaràs tard a les sardanes a plaça.

El setè: quan vinguis a plaça porta't la cadira... així no hauràs de venir mitja hora abans a agafar tanda. Ah!, i si ets calb com jo mateix, evita les insolacions i posa't un bon barret.

El vuitè: procura estar en forma física per acompanyar les criatures i els seus amics a les parades... i tingues la bossa plena... entre les carreres de camells i els autos de xoc, et deixaran "parat" de veritat.

El novè: no deixis d'anar al ball de nit, si no, no sabràs quina xafarderia explicar el dia següent. En anar-hi, tingues a punt sempre un paraigua i un parell de sabates de relleu perquè ja saps que un vespre o altre és passat per aigua.

El desè diu: no aniràs a dormir fins que l'última barraca no tanqui; si ho fessis, tampoc podries agafar el son.

L'onzè finalment diu: rumia-t'ho bé abans de comprar el tiquet del sopar de germanor de l'any que ve i fixa't sobretot en qui farà

el pregó... no sigui que et toqui un altre com el d'aquest any!

Aquests onze preceptes es resumeixen en dos i mig:

El primer: no resisteixis la temptació de celebrar la Festa Major; és la millor prova que ets i et sents de Torroella.

El segon: aprofita fins l'últim minut de la Festa; aparca les cabòries del dia a dia i gaudeix com ho han fet en aquesta diada tantes generacions de torroellencs.

I el mig: mira que el pregó sigui ben curt... i és per això que aquí el deixo.

Amics torroellencs, us agraeixo una vegada més la vostra atenció i, amb permís del Sr. Alcalde, us convido a participar plenament en la Festa Major de Torroella de Montgrí 2004.

Torroellencs, cridem tots ben fort:

Visca la Festa Major!

Visca Sant Genís!

Visca Torroella!

Bon profit i bona festa!